

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 10.

V Ljubljani, 1. oktobra 1888.

Leto XVIII.

Sonet.

Priklila je iz zemlje cvetka bela,
 Krasôte rajske in vonjave čarne;
 Zročena bila mi v roké je varne:
 Priroda vsa jednake ni iméla.

Todá le dve pomladi je cvetéla;
 Podrle so mi sile jo víhárne,
 Zamán roke so jo branile márne:
 Življenje mlado slana jej je vzéla.

Zaplakal sem v neznósnej bolečini,
 Ker upi krasni vsi so s tem mi strti,
 Tolažbe ni v bolésti te globíni . . .

Ta cvetka je moj brat v mrtvaškem prtí,
 Ljubezen moja, moj zaklád jedíni,
 Po njem solzé pretakal bom — do smrti!

P. J-k.

